

[Rager.]

efterkomme de Bestemmelser, der i saa Henseende for deres Vedkommende maatte blive truffet af Ministeren."

Luftværnsforeningen er jo en saadan Forening, og jeg finder, at det er klart, at den bør staa under Indenrigsministerens Tilsyn og skal efterkomme de Bestemmelser, som træffes af Indenrigsministeren, men jeg vil dog gerne have en Udtalelse af Indenrigsministeren om, at det kun kan forlanges inden for de økonomiske Evner, som Foreningen raader over, saaledes at det ikke ved et Paabud fra Indenrigsministerens Side kan ske, at der paalægges Foreningen Pligt til at skaffe større Midler, end den raader over. Det maa vel være en Forudsætning, at det hele sker inden for de økonomiske Rammer, som Foreningen selv kan skabe.

Jeg har forstaaet, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ønsker Forslaget underkastet en kort Udvalgsbehandling, og selv om jeg i og for sig ikke havde ment, at det var nødvendigt, saa skal vi naturligvis ikke fra vor Side paa nogen Maade modsætte os, at det sker, men jeg gaar ud fra, at vi er enige om, at vi bør have Lovforslaget vedtaget saa hurtigt, at det kan føres til Ende i nærværende Rigsdagsssamling. Jeg tror, at det tjener Sagen bedst, nu da den er rejst, at vi faar den gjort færdig, idet der forhaabentlig derved vil skabes Ro i Befolkningen til Afløsning af den Nervøsitet, som i hvert Tilfælde en Tid raadede, og som hverken er heldig for den Befolkning, der lider under den, eller for Sagen i sin Helhed.

Oluf Pedersen: Det Emne, som her foreligger til Behandling, er jo ret uhyggeligt, og vi haaber vel alle, at dette Lovforslag kun indeholder en Række overflødige Udgifter. Desværre er vi i de senere Aar kommet ind i en merkantilistisk Politik, som foruden økonomisk at skade Befolkningen som Helhed ogsaa rummer nogen Krigsfare. Dette indrømmes indirekte fra alle Sider. De, som kræver denne Politik udvidet, har for saa vidt draget Konsekvenserne, som de ikke alene gaar ind for denne Galskab, men ogsaa for en Udvidelse af Militærvæsenet. Vi kan kun beklage, at Regeringen har grundsæt sit Nedrustningskrav med Afskaffelse af den tvungne Værnepligt, og at den tilsyneladende ikke vil være med til det Forbud mod Vaabenudførelse, som vi fra vor Side har stillet Forslag om. Jeg skal dertil føje, at efter vor Opfattelse ligger det saadan, at Danmark

hverken kan eller skal føre Krig mod andre Stater, og at vort ydre Retsværn kun bør have til Opgave at beskytte mod irregulære Bander. Med den økonomiske Politik, der føres, og det Militærvæsen, vi har, kan Krigsfaren ikke benægtes, selv om vi har Lov til at tro, at en ny Verdenskrig undgaas og at, selv om det forfærdelige skulde ske, at den ikke undgaas, vi og de øvrige nordiske Lande da atter maa være blandt de lykkelige, der kommer udenfor. Her bliver det afgørende den Udenrigspolitik, der føres, og jeg tror, vi alle er enige om dens Hovedlinier. Dens Klogskab, Dygtighed og Besindighed afhænger af Regeringen, specielt af Udenrigsministeren; og her har der mig bekendt ikke i den seneste Tid været Grund til at klage. Den Stilling, som blev taget i Genève, var Udtryk for, at vi ønskede os holdt uden for Forviklingerne, og vi er enige med Ministeren i den Stilling, han tog, og den kloge, værdige Begrundelse, han gav for den.

Det foreliggende Lovforslag er bygget op paa en Kommissionsbetænkning, og de Foranstaltninger, der foreslaas, er overkommelige. Vi kan fra vor Side give Tilslutning til den ønskede Bemyndigelse til Indenrigsministeren og til, at der fastsættes Regler for Samarbejdet mellem Politik, Brandvæsen, Sanitetsvæsen og andre civile og offentlige Myndigheder. Lovens Formaal er at undgaa Følgerne af et Luftangreb. Det kan desværre ikke opfyldes, men de kan forhaabentlig mindskes noget. Vi kan ogsaa gaa med til, at de Folk, der skal bruges til dette Arbejde, bliver fritaget for Mobilisering. Det er alt i alt forhaabentlig en overflødig Foranstaltning, men den er overkommelig, og jeg haaber, at Ministeren ikke vil bruge denne Bemyndigelse til Overdrivelser. Lovforslaget maa ikke foregøgle Befolkningen en Sikkerhed, som ikke eksisterer, og jeg hilser med Tilfredshed, at der i Kommissionsbetænkningen er blevet sat en Bom for den Svindel med Gasmasker, som har været i Gang. Jeg er ogsaa tilfreds med, at Kommissionsbetænkningen har brudt Staven over de saakaldte bombesikre Rum. Derimod tror jeg, man kunde spare den Udgift, der er Tale om til Konsulenter med Hensyn til denne Beskyttelse.

I Forbindelse med dette Lovforslag finder jeg Anledning til at rejse et vigtigt Spørgsmaal inden for det samme Omraade. Det hedder i Betænkningen, at ifølge de folkeretlige Regler er Bombardement og Beskydning af militære Anlæg tilladt. Dette maa forstaaes saaledes, at det bedste Mittel mod de Angreb, som det foreliggende Lov-